

ע"פ 8656/12/17 - אשר נוף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 8656-12-17 נוף נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:
בפני כבוד השופט ערן קוטון
מערער אשר נוף
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שניתן בגדרי תת"ע 6050-05-15.

2. לפני בית משפט קמא הונח כתב אישום בו נטען כי ביום 25.2.15 נהג המערער באופנוע והוביל עליו חפץ אשר עלול היה למנוע שליטה מלאה באופנוע. בהמשך תוקן כתב האישום ובו יוחסה למערער עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. על פי הטענה נהג המערער באופנוע בקלות ראש עת הוביל על האופנוע כלבה בין רגליו.

3. המערער טען בבית משפט קמא כי לא סיכן את משתמשי הדרך והכלבה לא הפריעה לנהיגתו. עוד סבר כי לא היה פסול בהתנהלותו ולכן ביקש לזכותו. בית משפט קמא שמע את השוטר אשר ערך את דו"ח התעבורה וקיבל תמונה של המערער רכוב על האופנוע. כן שמע את דברי המערער ועיין בתמליל שיחה שנערכה בין המערער לבין השוטר בעת רישום הדו"ח, שיחה אשר הוקלטה ואף תקליטור המתעד אותה הוגש לבית משפט קמא. בית משפט קמא קבע כי עדות השוטר היתה אמינה ומהימנה. כן קבע כי נהיגתו של המערער, עת הכלבה נמצאת בין רגליו, מהווה סיכון ממשי הן עבורו והן עבור משתמשי הדרך האחרים. בית משפט קמא אף הבהיר בהכרעתו כיצד מצב זה עלול לסכן את המערער ואת משתמשי הדרך האחרים. לגישתי קביעותיו של בית משפט קמא נכונות וראויות. משכך, על פני הדברים נראה כי העבירה אשר יוחסה למערער בכתב האישום המתוקן אכן בוצעה מבחינה עובדתית.

4. למרות האמור לעיל, סבורני כי נמנעה מן המערער אפשרות לטעון ולהוכיח טענות הגנה מסוימות ביגון עשוי היה הוא לעורר ספק סביר בדבר אשמתו. המערער אדם מבוגר, נעדר כל הרשעה תעבורתית קודמת או כל הסתבכות אחרת. המערער אף שירת כמתנדב במשטרה וטען כבר בעת רישום הדו"ח כי קצין בכיר במשטרת התנועה הבהיר לו שמעשהו אינו מהווה עבירה. המשיבה לא בחנה את טענת הגנתו ואף לא יצרה קשר עם אותו קצין בכיר למרות שפרטיו היו ידועים. המערער הגיש בקשה לזמן את אותו קצין כעד הגנה מטעמו. לטענת המערער לו סבר כי הוא מבצע עבירה לא היה מעלה על דעתו לפעול כפי שפעל. הסתמכותו על העצה המשפטית שקיבל מקצין תנועה בכיר גרמה לו לסבור, גם אם בטעות,

שאינו מבצע עבירה. כן ביקש המערער לזמן כעד הגנה שוטר נוסף אשר פרטיו לא היו ידועים לו אך חזותו תועדה בתמונה, שוטר אשר עצר אותו באירוע אחר ונמנע מלתת לו דו"ח בגין אותו מעשה בדיוק.

5. נראה כי המערער, שאינו מיוצג ואף לא היה מיוצג בבית משפט קמא, ביקש לבסס טענת הגנה בדבר טעות במצב משפטי, לפי סעיף 34 ל"חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ולחילופין טענת הגנה מן הצדק, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. על כן אף הגיש לבית משפט קמא את הבקשה שהגיש תוך שהתחייב לשאת בהוצאות העדים ככל שבית המשפט יורה לו כך. בקשתו של המערער נדחתה מבלי שהחלטה בדבר דחיית הבקשה נומקה. בכך נמנעה מן המערער אפשרות לעורר ולו ספק סביר שמא קיים סייג לאחריות פלילית על פי סעיף 34(ב) לחוק העונשין ושמה עומדת לו טענת הגנה מן הצדק. עוד יש להעיר כי המשיבה הודיעה לבית משפט קמא, טרם החל הליך ההוכחות, כי לאחר בחינת החומר הקיים בתיק החקירה ונוכח נסיבותיו של המערער, החליטה לחזור בה מהאישום בהסכמת המערער ללא צו להוצאות. המערער לא הסכים לנוסח המוצע, כפי הנראה עקב תקשורת לקויה בינו לבין המשיבה בדבר משמעות המונח "נסיבותיו".

6. בשקלול הנתונים, נוכח דברי המערער כי אם היה סובר שהוא עובר עבירה כלשהי היה נמנע מפעולתו אך היה משוכנע כי אין הדבר כך, נוכח דבריו הלכאוריים של קצין תעבורה רם דרג אשר אותו ביקש המערער לזמן לעדות כעד הגנה, כיוון שהוכח שהמערער אכן נמנע עד כה מביצוע כל עבירה ולא רשומה לחובתו כל הרשעה בתחום התעבורה, קל וחומר בתחום הפלילי, הגם שנוהג הוא ככל הנראה כבר משנת 1978, סבורני כי היה המערער עשוי לעורר ספק סביר שמא קיים סייג לאחריותו הפלילית. ככל שהספק לא היה מוסר הרי הסייג היה חל. כן עשוי היה המערער לבסס טענת הגנה מן הצדק אשר אפשר והיה בה להצדיק את ביטול האישום.

7. המערער מודע כיום לכך שעסקינן בעבירה ועליו להימנע מביצועה. המערער מקפיד קלה כחמורה מהישנות הפעולה שהביאה אותו אל בין כתלי בית המשפט. היות שנמנעה מן המערער האפשרות לעורר קיומו של ספק בדבר תחולת סייג לאחריות פלילית או בדבר הגנה אחרת, במקרה חריג וייחודי זה סבור אני כי יש לזכות את המערער מביצוע העבירה המיוחסת לו וכך אני מורה.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין יינתן בהעדרם.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותודא קבלתו.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.